

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار کارگزاران نظام و میهمانان شرکت کننده در اجلاس وحدت - 18 اردیبهشت / 1383

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

امروز سالروز ولادت نبی مکرم اسلام حضرت محمد مصطفی (صلی الله علیه وآله) و همچنین سالروز ولادت مبارک حضرت امام جعفر صادق (علیه الصلوة والسلام) است. در واقع امروز برای امت اسلامی عید بزرگی است. اولاً این مناسبت فرخنده را به امت بزرگ اسلامی، به ملت عزیز ایران و به حضار محترم این مجلس - مخصوصاً به میهمانان و برادران غیرایرانی که در این جلسه هستند - تبریک عرض می کنم، ثانیاً به تناسب تکریم و تجلیل از شخصیت نبی مکرم اسلام، ما مسلمانها خیلی حرفها داریم که به یکدیگر بگوییم و آنها را میان خود به مطالعه و بررسی بگذاریم؛ چون پیغمبر اسلام معلم همه ی نیکی ها و معلم عدالت، انسانیت، معرفت، برادری و معلم رشد و تکامل و پیشرفت دائمی بشر تا انتهای تاریخ بود. بشر کی می تواند زمانی را تصور کند که از این درسهای گرانبها بی نیاز باشد؟ بشریت امروز هم مثل همیشه محتاج درس و تعلیم پیغمبر اسلام است. آنچه که من امروز در این جمع نخبگان و برگزیدگان امت اسلام می خواهم عرض کنم، مسأله ی وحدت و اتحاد بین مسلمانهاست. امروز دنیای اسلام و امت اسلامی با مصائب بزرگی مواجه است. درست است که بسیاری از این مصائب از درون دل خود ما مسلمانها برخاسته است؛ ما کوتاهی و تنبلی کردیم و با خودخواهی ها و دنیاطلبی های خودمان راه امت اسلامی به سوی قله ی تکامل انسانی را نپیمودیم، که باید برگردیم؛ باید حرکت کنیم؛ باید توبه کنیم؛ اما شکی نیست که در دورانهای اخیر تاریخ، بخش بسیار مهمی از این عقب ماندگی ها، مصیبت ها و مشکلات نیز ناشی از نظم باطل جهانی امروز و دیروز است. نظام جهانی، نظام اقتدارگرایی است؛ نظام تکیه ی بر زور است؛ نظام زندگی انسان نیست؛ نظام زندگی جنگلی است.

به وضع دنیای اسلام نگاه کنید! ما سالها مسأله ی فلسطین را به عنوان زخم عمیق پیکر اسلامی همواره به یاد خودمان می آوریم، امروز عراق هم اضافه شده است! ببینید که قدرتمندان با تکیه ی به زور چه می کنند. همه ی حرفهای غیرمنطقی و غلط را با اتکاء به زور و با اتکاء به منطق سلاح و قدرت سیاسی و پولی به شکل حرف قابل دفاع و منطقی در دنیا مطرح و عمل می کنند. جرائمی را که در عرف همه ی ملت های جهان جنایت و جرم است، علنی انجام می دهند و گاهی برای ظاهرسازی نامی هم روی آن می گذارند، در حالی که می دانند کسی آن را قبول نمی کند؛ اما گاهی حتی اسم و نقابی هم روی آن نمی گذارند. دولت غاصب صهیونیست صریحاً اعلام می کند که من زیدگان فلسطینی را ترور می کنم و دولت امریکا هم رسماً و علناً از او حمایت می کند! این وضع نظام امروز جهانی است.

تروریسم - که مبارزه ی با آن بهانه یی برای قدرتمداری و اعمال زور دولت مستکبر امریکا شده است - صریحاً به عنوان یک کار مجاز و مشروع در زبان آنها و در عمل حکام صهیونیست تحقق پیدا می کند، و همه هم با تکیه ی بر زور و قدرت سلاح. اشغال و تصرف نظامی عراق و تحقیر و به ذلت کشاندن یک ملت با فرهنگ و بزرگ، جرم بین المللی است؛ اما آنها این کار را صریحاً و تحت عناوین حقوق بشر و دفاع از دموکراسی و آزادی انجام دادند، که هیچ کس هم در دنیا باور و قبول نمی کند؛ چون رفتار اشغالگران در داخل عراق درست عکس این موضوع را نشان می دهد و پیداست که به حقوق انسانها و به حق مردم برای تعیین حکومت هیچ اعتنایی ندارند و برای آن هیچ ارزشی قائل نیستند؛ خودشان نصب می کنند، خودشان حاکم معین می کنند، خودشان قانون می گذارند و خودشان متخلف از قانون را بدون هیچگونه محاکمه یی مجازات می کنند؛ آن هم مجازات کشتار. ببینید در عراق چه می گذرد! این وضع امروز امت اسلامی است.

امت اسلامی تنها به این جرم که چون در یک نقطه ی ثروتمند دنیا قرار گرفته است، چون گردش چرخ تمدن کنونی دنیا متوقف بر امکاناتی است که در این نقطه از دنیا بوفور موجود است، مورد طمع و دست اندازی قدرتها قرار گرفته

که در این راه هرگونه جنایتی را برای خودشان مجاز می شمارند؛ این وضع امت اسلامی است! آیا امت اسلامی در مقابل این دست اندازی قدرتمندانه نمی تواند از خود دفاع کند؟ جواب این است که چرا، ما می توانیم دفاع کنیم؛ ما ابزارهای زیادی را برای دفاع از حق و موجودیت خود در اختیار داریم. ما جمعیت بزرگی هستیم؛ ما ثروت عظیمی داریم؛ ما انسانهای برجسته و سرمایه ی معنوی یی داریم که به مردم ما قدرت ایستادگی در مقابل زورگویان را می دهد؛ ما فرهنگ و تمدن باسابقه یی داریم که در دنیا کم نظیر است؛ ما خیلی امکانات داریم، بنابراین بالقوه می توانیم دفاع کنیم. اما چرا دفاع نمی کنیم؟! چرا عملاً در میدان، کاری از ما بر نمی آید؟ چون با هم متحد و یکی نیستیم؛ چون به بهانه های گوناگون ما را از هم جدا کرده اند. لشکر منظم عظیم و مجهزی به نام امت اسلامی را به گروه هایی که هم و غمشان مقابله و مبارزه ی با هم و ترسیدن از هم و تعرض به هم و پنجه زدن به صورت یکدیگر است، تقسیم کرده اند. در این شرایط، معلوم است که این لشکر کارآیی نخواهد داشت.

امروز وقت آن رسیده است که دنیای اسلام بازنگری کند؛ بر روی مسأله ی وحدت بجد فکر کند. امروز تهدید امریکا در این منطقه متوجه یک کشور و دو کشور نیست؛ متوجه همه است. امروز تهدید سرمایه داران صهیونیست پشت سر دستگاه حاکمه ی امریکا، به بلعیدن یک قسمت از منطقه ی ما اکتفا نمی کند؛ همه ی منطقه را می خواهند ببلعند و امروز صریحاً هم این حرف را می گویند. «طرح خاورمیانه ی بزرگ»، معنایی جز این ندارد. از پنجاه و چند سال پیش که دولت غاصب صهیونیست تشکیل شد و از حدود صد سال پیش که این فکر در مجامع غربی و اروپایی شکل گرفت، نیت همین بود که می خواهند این منطقه را ببلعند؛ ببرند؛ لازم دارند. مردم این منطقه برایشان مهم نیستند؛ همه مورد تهدیدند. وقتی همه مورد تهدیدند، عاقلانه ترین راه این است که همه به فکر بیفتند و دستها را در دست هم بگذارند. توصیه و مطالبه ی جدی ما از دولتها و ملتهای اسلامی این است که روی این مطلب فکر و کار کنیم، که زحمت و مقدماتی دارد؛ باید مقدماتش تأمین شود. البته دشمن هم بیکار نمی ماند و از ابزارهای قدیمی تفرقه انگیز استفاده می کند؛ از قومیتها، مذهب و طایفه گری استفاده می کند و موضوعاتی را که اسلام تأکید کرده که عمده نشوند، آنها را عمده می کند. اسلام تأکید کرده است که قومیتها، ملاک تشخیص و هویت نیستند؛ «ان اکرمکم عندالله اتقاکم». اسلام تأکید کرده است که برادران مسلمان باید با هم برادرانه رفتار کنند؛ نگفته است برادرانی که سنی اند یا شیعه اند یا فلان مذهب دیگر را دارند، بلکه گفته است که مسلمانان «أئمة المؤمنون أخوة» هستند. هر کسی به این کتاب و به این قرآن و به این دین و به این قبله اعتقاد دارد، مؤمن است؛ اینها با هم برادرند؛ اسلام این را به ما گفته است. اما ما خنجرها را پشت سر مخفی می کنیم برای زدن به سینه ی برادران! در همه ی بخشها هم مقصرینی هستند. جلوی اینها را باید گرفت و با اینها باید مقابله کرد. امروز امت اسلام برای حیات، سربلندی و نجات خود و برای برافراشتن پرچم اسلام، به وحدت احتیاج دارد. کدام منطق است که در مقابل این مسائل بتواند مقاومت کند، تا اختلاف ایجاد شود؟ وحدت بر همه ی ضرورتها و اولویتها ترجیح دارد و از آنها اولی تر و مقدمتر است. چرا ضرورت اتحاد بین مسلمانان را نمی فهمیم؟! بار سنگینی بر دوش ماست و این برهه، برهه ی حساسی است. اگر دشمنان بتوانند با اعمال قدرت این منطقه را تصرف کنند، دنیای اسلام باز هم مثل دوران استعمار، صد سال دیگر عقب خواهد افتاد و صد سال دیگر فاصله ی امت اسلامی با دنیای مدرن و صنعتی بیشتر خواهد شد. ما باید جوابش را بدهیم؛ امروز ما مسؤول هستیم؛ امروز دولتها، نخبگان، زیدگان، رجال فرهنگی و دینی مسؤولند؛ همه ی ما در مقابل وحدت دنیای اسلام مسؤولیم. امام بزرگوار ما (رضوان الله تعالی علیه) از مهمترین حرفهایی که از قبل از پیروزی انقلاب تا آخرین دوران زمان زندگی خود بر زبان داشت و تأکید می کرد، وحدت امت اسلامی، اتحاد مسلمانها و بزرگ نکردن بهانه های کوچک بود، و ما امروز می بینیم و می فهمیم که توصیه ی بسیار حکیمانه و بسیار درستی بوده است.

از خداوند متعال می خواهیم که به برکت روح مطهر خاتم الانبیاء و مجاهدات این شخصیت بی نظیر بشری؛ این افضل اولاد آدم، و مجاهداتی که مسلمانان بزرگ کرده اند، و روح مطهر امام جعفر صادق (علیه الصلوة والسلام) و زحماتی که آن بزرگوار کشیدند، همه ی ما را از خواب غفلت بیدار کند؛ ما را به راه راست هدایت کند؛ به آنچه که وظیفه ی ماست، ما را هم آگاه و هم توانا کند و ان شاءالله شر دشمنان امت اسلام را به خودشان برگرداند.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

والسلام علیکم ورحمة اللہ و برکاته